

ledning for det ærede Medlem oplyse, at hvis jeg tager de tre Ministerier, Indenrigsministeriet, Sundhedsministeriet og Undervisningsministeriet, under eet — jeg tager dem under eet, fordi jeg derved bliver i Stand til lettere at borteliminere Forskydninger ved Sagernes Omlægning, navnlig ved Socialministeriets, senere Sundhedsministeriets Oprettelse, men i øvrigt gennemfører jeg Sammenligningen paa samme Grundlag som for Landbrugsministeriets Vedkommende —, saa bliver Resultatet, at disse Ministerier har en Budgetstigning fra 1914—15 til 1928—29 paa 418 pCt., det vil sige, at de i samme Tid, som Landbrugsministeriets Budget er fordoblet, har faaet deres Budgetter femdoblet.“ Da jeg saa dette Tal, tænkte jeg, at det kunde ikke passe, men da det var en Vejledning for mig, kunde jeg naturligvis ikke tænke mig, at det var galt, hvad det imidlertid er. Det forekommer mig, at den højtærede Statsminister skulde afholde sig fra, naar de Tal, jeg nævnte, var rigtige, at vejlede med Tal, der er fejle. Han siger, at han har brugt det samme Grundlag som dette, hvorved han har udregnet, at Landbrugsministeriets Budget er fordoblet, hvor han altsaa har udeladt Afvandingen af Marsken ved Tønder. Lad mig nu først sige, at han for at naa til dette Tal, 418 pCt. — som for øvrigt endda er for højt —, har medtaget en Udgift paa 4,2 Mill. Kr. til de sønderjydske Invalider; medens Afvandingen af Marsken ved Tønder koster 833 000 Kr., er der til de sønderjydske Invalider fra Krigsaarene opført 4 200 000 Kr. Mon man ikke vil give mig Ret i, at naar den højtærede Statsminister paa Landbrugsministeriets Budget vil udelade Marsken ved Tønder, kunde han ogsaa pas-sende paa Sundhedsministeriets Budget udelade Krigsinvaliderne? Men lad gaa med dette endda. Dertil kommer imidlertid, at han for at faa det nævnte Tal medregner Ting, som tidligere har staaet paa Justitsministeriets Budget, nemlig 3 800 000 Kr. til Børneforsorg, 7 300 000 Kr. til Hospitaler, 2 266 000 Kr. til Sundhedsvæsen og 97 000 Kr. til Overværgeraadet. De har staaet paa Justitsministeriets Budget og er overført til Sundhedsministeriet, og saa siger den højtærede Statsminister: Nu skal jeg give L. Rasmussen Vejledning i, hvordan man beregner Stigninger af Udgifter, og derefter fortæller han, at naar han tager disse tre Budgetter under eet, Indenrigsministeriet, Un-

dervisningsministeriet og Sundhedsministeriet, naar han op til en Forhøjelse, der ikke en Gang bliver 418 pCt. Jeg vil lige godt sige til den højtærede Statsminister — hans Kolleger, som er til Stede, kunde maaske gøre ham opmærksom paa det —, at jeg er glad ved at faa en Vejledning, hvis han mener, jeg trænger til det, med Hensyn til Opstillingen af Budgetter og Regnskaber, men jeg synes, at saa skulde denne Vejledning ogsaa være rigtig, og han skulde ikke komme her med Tal, som er fuldkommen forkerte, medens han ikke kan rokke en eneste Tøddel ved de Tal, jeg har fremført.

Derefter talte den højtærede Statsminister om, at jeg havde langt mindre Interesse for Indtægtsnedgangen paa disse sociale Budgetter end for dem paa Landbrugsministeriets Budget. Det er fuldkommen urigtigt. Jeg har en Gang ved et Møde, hvor, hvis jeg ikke husker fejl, den højtærede Forsvarsminister, der sidder her, var til Stede, nævnt, at jeg saa med stor Ængstelse paa de stærkt stigende sociale Udgifter. Men det er jo ikke underligt, at disse Udgifter stiger og maa stige, saadan som Udviklingen er. Nu taler man om Stigningen paa Landbrugets Budget, men tager da Landbruget sin Del af de Byrder, som Befolkningens Tilvækst medfører? Hvis man prøver paa at undersøge dette, vil det vise sig, at fra 1901 til 1921 er den danske Befolkning forøget med 655 000 Individuer. — jeg regner ikke Sønderjylland med —, men Tallet paa dem, der er beskæftiget ved Landbruget, er i de 20 Aar kun forøget med siger og skriver 5 000 efter Statistisk Departements Opgørelse, medens Haandværk og Industri i 1921 — det er den sidste Statistik, vi har, i hvert Fald tilgængelig for mig — omfattede 236 000 flere end i 1901. Det vil sige, at medens Landbruget i 1901 omfattede 240 000 Individuer flere end Industri og Haandværk, saa var dette Tal i 1921 gaaet ned til 13 000. Naar Forholdene er saadan, er det da ganske givet, at der i Krisetider vil komme Vanskeligheder i Byerne, hvor Landbruget skyder dem, det ikke kan beskæftige, hen. Hvis man vil sige, at det kan ikke passe, 5 000 er da for lidt, saa vil jeg deroverfor sige, at det er det Tal, Statistisk Departement opgiver, og det lille Tal skyldes, at man nu i Landbruget i meget høj Grad anvender Maskinkraft, hvor man tidligere ikke anvendte den. Den højtærede Minister vil forstaa, at saa maa der blive en